

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡΙΘ. 69 (16)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1909

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΑΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ

Χ. Κισσέογλους.
Ἀχιλλεύς ὁ Μαχρὸς

ΟΡΟΙ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

«Καθώς αναγνώστης δύναται να στέλλει εις τα γραφεία μας προς δημοσίευσιν πρωτότυπα ή εν μεταφράσει διηγήματα, ποιήματα, περιγραφοί, εντυπώσεις, ανέκδοτα, γνομικά, διαγνώσεις, εικόνες κλπ. Μίαν εβδομάδα μετά την λήψιν των, δ' αποστολούς ειδοποιείται διά της στήλης «Η συνεισφορά των αναγνωστών» αν το παρ' αυτού σταλν ενεκρίθη. Αν δ' εν εγκρίθη δ' εν δημοσιεύεται τίποτε σχετικόν. Πλην της εγκρίσεως, βλέπει αναγραφόμενον εν τη ίδια στήλη και τον αριθμόν των στίχων, εξ ών αποτελείται το δημοσίευσμα του. Τότε, εάν μὲν θέλη, θά περιμείνη την σειράν (έχων υπ' όφιν τον διηγησόμενον αὐτοῦ πολλοὶ ἄλλοι), εἰς δὲ βιάσεται νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του δημοσιεύμενον, τότε θά υπολογίζῃ ἑκατοὺν στίχον αὐτοῦ πρὸς 5 λεπτά, θ' ἀποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ τὸ ἔργον του προτιμώμενον θά δημοσιεύεται ἀμέσως. Ἡ προτίμησις καὶ τὸ 5λεπτόν κατὰ στίχον ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ ἐγκριθέντα.

ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ

Εἶναι λείψανον τῆς μεγάλης Βυζαντινῆς καλλιτεχνίας. Οὐδαμῶς τῆς ἑλληνικῆς τοῦ Αἰτωλικοῦ ὑπάρχει, θαυμάσιον δὲ διὰ τὴν ἀριστοτεχνικὴν κατασκευὴν του λόγῳ τῆς ἐποχῆς καὶ ἢν κατασκευασθῇ. ἔχει τὸ σχῆμα συνδύτης πολυχρόμου μήκους καὶ πλάτους ἐνὸς μέτρου τεκτονικοῦ καὶ 60. ἔχει κατηφὴ διὰ μεταξὺν νημάτων χρυσοῦ, φῶν καὶ δασηρικῶν, σπειράδας δὲ λεπτοφρεῖς καὶ μεταξὺν διακρυφισσάντων ἐν ἁρμονίᾳ χρωμάτων καὶ λίαν ἐπιτυχεῖ πλοχὴ τὸ θεῖον καλλιτεχνίαν, ὅπου διηρηθὼν διὰ χρυσοῦ καὶ πλοῦσιον εἰς αἰγλήσαντα καὶ ἀποσπάρπτοντα κεντήματα, μόλις ἄφνει πὸν καὶ πού νὰ διαφαίνεται τὸ ὅρασμα, εἰς ἀπέρπεται νὰ ὀνομαστῇ ὅρασμα αὐτὸ τὸ ἄριστον ἐν μέσῳ τῶν αἰώνων. Διότι τῇ 1183 μ. Χ. ἐπὶ Ἀδριανῷ αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ μικρὸς ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἀγγελος Κομνηνὸς κατεβλήκετο ὑπὸ τῆς ἑκκλησίας ὡς ἱεροσύλος, διότι μετὰ δύο εἰκόνας ἀφῆρσε καὶ τὸν ἑπιτάφιον τοῦτον, ἀποδράς δὲ τῆς Κωνσταντινῆς μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ, ἡγεμονοῦντος τότε τοῦ Καραλὶ μέχρι τῆς Παρυμνίδας, συμπεριλαμβανομένης καὶ ὅλης τῆς Θεσσαλίας.

Ὁ αὐτοκράτορ συνεννοήσας μετὰ τὸν Πατριάρχον διέταξε νὰ σταλῇ δέσμιος δ' φυγάς, ἀλλ' ὁ ἡγεμὸν τοῦ Καραλὶ, ἀγαπῶν αὐτόν, τὸν συνέδουλεσε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν Ἐπαρχον Κάρβαλ. Ὁ Ἀγγελος ὅμως ἐπρότιμης νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν Μητροπολίτην Λιτσῶς Ἀγάφον καὶ Ἐπαρχον Δημητριάδου, ὅστις καὶ τὸν ἐχειροτόνησε διάκονον.

Μετὰ περιπετείας, ἦλθεν εἰς τὸν ὄμιον Θέρμου τῆς Τριφυλίας, ἀλλ' ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Νικητατικὸς τὸν ἐξεδίωξε, διότι δὲν ἐκέκτητο ἀρχιερατικὰ ῥάμματα παρὶ τῆς χειροτονίας του καὶ κατέφυγεν ἐξωθεν χωρίον τοῦ ὄμιου Μακρυναίης, ἐνθα καὶ ἐμὼναεν. Δι' ἄγνοιστον λόγον ἀπελθὼν ἐκεῖθεν, κατέφυγεν εἰς Αἰτωλικόν, ὅπου τότε δὲν ἦτο ἡ ἀφανὴς μικρὰ νῆσος, τὴν ὅποιαν κατόπιν ἔλπει καὶ ἄλλοι ἐργάται θαλάσσης μετέβαλον εἰς πόλιν, προσκομίζοντας ἐπ' αὐτῆς διὰ πλοικίων πέτρας καὶ χῶματα.

Ἀποθανόντος τοῦ Ἀνδρόνικου, οἱ φίλοι τοῦ φυγάδος Ἀγγέλου διὰ παρακλητικῶν γραμμάτων ἐκάλεσαν αὐτόν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινῆς. Τότε οὗτος εἰς ἐνδειξὴν εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Αἰτωλεῖς διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν περιποιήσεις των ἐδῶρξεν εἰς αὐτοὺς τὸν ἐπιτάφιον.

Τὸ καμῆλον τοῦτο, ὅπου διακομθὲν μετὰ ἐπὶ αἰώνων πολυκυμάντους περιπετείας, τὰς ὁποίας τὸ στενὸν τοῦ χώρου δὲν μὲς ἐπιτρέπει, νὰ ἀναφέρωμεν, ἀρροισίμως κατὰ τὰς πανσυνόδους ἡμέρας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 ὅς ἱερὸν δροσιτήριον πᾶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδὸς ἐξεγερθέντων προγόνων ἡμῶν. Ὅτε ὅμως ἡ σπάθη τοῦ Κιουταχὶ καὶ Ἰμπραήμ τῇ 1820 ὑπέτασαν τὸ Αἰτωλικόν, καὶ ἐν μῆνι πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου, ὁ δικαστικὸς τοῦ Κιουταχὶ καὶ συγγενῆς τοῦ Μπεκίρ ἀγὰ ἤρπασε τὸ καμῆλον αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἐθαύμαζε διὰ τὴν τέχνην του καὶ τὸ ἐξηρημαποίησεν ὡς ἐπισαχμὰ τοῦ ἱπποῦ του. Ἐλευθερωθέντος τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τὸν Τούρκον ἀπελθόντων, τὸ ἱερὸν καμῆλον ἐξεφανίσθη μετ' αἰσχύνης. Ἐν τούτοις χάρις εἰς τὰς ἐπιμύους ἐρευνὰς τῶν προκρίτων τοῦ Αἰτωλικοῦ ἀνεκαλύφθη τοῦτο ἐν Πρεσβύτῳ, ὅπου ἦτο ὁ Μπεκίρ, καὶ ἐξηγοράσθη παρ' αὐτόν.

Μετὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπιταφίου ἐκ Πρεσβύτης εἰς Αἰτωλικόν, ὁ πρῶτος ἐπισκεψθεὶς αὐτόν ἦτο ὁ Δόρδος Βύρων ἀσκητὴς δ' ἱσάμενος ἐπὶ ὥρα, ἀνερῶν καὶ ἐθαύμαζε τὸ ἱερὸν ἀριστουργίημα. Δὲν

ἀπέμεινε δ' ἐν Ἑλλάδι· ἀξέχων πολίτης, ὅστις δὲν ἦλθεν ἀναιτωλικῶς νὰ προσκυνήσῃ καὶ θαυμάσῃ αὐτὸ, καὶ ἐκ τῶν πρώτων οἱ Σούτσοι καὶ ὁ Γεώργ. Σταυρός.

Καὶ ὁ κ. Λαμπάκης, ἑλθὼν εἰς Αἰτωλικόν καὶ ἐπὶ πολλὰ ἀσχολήσας ἐπὶ τοῦ ἐπιταφίου, ἐξέφρασε τὴν αἰσθητικὴν γνώμην του ὅτι τὸ καλλιτεχνίημα τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ 12ου αἰῶνος.

Νῦν κατὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευὴν ἐξ ἑλθὼν τῶν ἐγγύς μερῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ ἀπερὸς συρρέει κόσμος εἰς Αἰτωλικόν πρὸς προσκυνήσιν τοῦ ἱεροῦ καμῆλου, τὸ ὅποιον πάντοτε ἐπισύρει τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Φωτογράφος

ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ.

«Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου!»

Στῆθι καὶ βλέπει τὸν δημιουργὸν σου ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ γυμνόν, καθηρμαγμένον. Στῆθι καὶ βλέπει τὸν πνοὴν χορηγούντα θνήσκοντα ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς αἰμίας!

Ἦτο ἡ ὥρα ἐννάτη, τὸ δὲ σκότος εἶχε καλύψει τὴν γῆν. Ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου ἤρχισεν νὰ καταλαμβάνῃ αὐτόν.

Ἐξηγητὴν ἔκ τῶν πόνων καὶ φλεγόμενος ὑπὸ τῶν ἀλγυδῶν ἀφῆκε τὴν τελευταίαν φωνήν. Τὴν φωνὴν τοῦ θράκευ, τῆς νίκης: ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ!

«Τετέλεσται!» ἀνκράξας μετ' ἑλθὼν τῶν σθενῶν, μένων σωματικῶν Του δυνάμεων! Ἡ ἐξ ἀκαθάρτων στεφάνου ὁρμημένη κεφαλὴ Του κλίνει καὶ τὸ Πνεῦμα Του παραδίθηται εἰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς Του.

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ! Τὸ ὑπερφύεστερον τῶν ἔργων. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ θεοῦ ἐτελεύτησεν. Ἡ χρονία τοῦ διαβόλου τυραννὶς κατηργήθη! ὁ θάνατος ἐσθλάθη! ὁ ἰσχυρὸς ἐδέθη, τὰ σκεῦα αὐτοῦ διηρπάχθησαν ἡ ἀμαρτία ἀντρεθῇ ἡ κατὰ καταλύθη! ὁ παράδεισος ἠνεύχθη καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνεμίσχθησαν μετὰ τῶν ἀγγέλων. Αἱ πόλεις τῆς οὐρανόθεν βασιλείας ἠνεύχθησαν, δεχόμεναι τοὺς πιστοὺς.

Ἡ κρίσις ἀναγνώρισε αὐτόν καὶ ἀλλοιοῦσεν. Τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἀπὸ ἄνω εἰς κάτω. Αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν ἢ γῆ ἐσείσθη καὶ πολλὰ μνημεῖα ἠνεύχθησαν. Ὁ Ἐκκένταρχος τὸν ἀναγνώρισε καὶ κράξας: «Ἀληθὲς Θεοῦ υἱὸς εἶ!» Ὁ συνεσταυρωμένος Αὐτῇ ληστὴς τὸν ἀναγνώρισε καὶ ἐπικαλεῖται τὸ ἑλὸς Του.

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ! Ζωὴ καὶ ἀνετήλως ἐγενε- χαράμενη ἐστὶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἡ τελευταία μεγάλη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λέξις.

Ὁ Ἐσταυρωμένος Ἰησοῦ! Μὲ καρδίαν συγκεκινημένην καὶ πάλλουςαν κλίνοντες γόνυ πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου καὶ ἐκπνεύζοντες πρὸ τοῦ ὑπερφύε- στος μυστηρίου τοῦ θανάτου σου, ἀναφωνοῦμεν: «Ἀληθὲς Θεοῦ υἱὸς ὑπάρχεις!»

Ἀρτζ.

Παρθένος Πολάκης Ἱεροδίακος

ΕΛΠΙΣ

Λέγε πῶς μερικαὶ καρδίαι μοῦνον οἶν περιβόλῃ γοῦντο μετ' ἀνταρτίαν, μετ' αὐτῇ, μετ' αὐτῇ, οἶν νὰ βρεῖ τὴν Πλάστην ματ' ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῇ νὰ τοὺς οὐλοῦνται ὁ Οὐρανὸς χιμαῖας ἀγγελοῦδια.

Λέγε... Μὰ πῶς φρυγίσαντες εἰς τῆς καρδίαις τοῦς, ἰακίμοις τῶσα λουλούδια ὁμοσφαι, χωρὶς νερὸ καὶ ἄερα, χωρὶς μὴ χεῖρας φρενὸν νὰ ἴδῃ τὸ φύλλομα τοῦς, καὶ δὲν ἐξοῦσι, αὐτὴν αὐτοῦ ποῦ ἔχουν Πατέρα.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Ὅπως ὁ Πλάστης τῇ ζωῇ στίχῃ γῆς τοὺς κήπους (δίνει, ὅπως γ' αὐτοὺς θυσίας τῇ Θείᾳ φροντίδι, ἐστὶ καὶ ἐκεῖνα ζοογονοῖ μετ' αὐτῇ γαλήνῃ, μετ' αὐτῇ Του δύναμις κρυφῇ... μετ' αὐτῇ ἐλπίδι.

Καλὰ μιν.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐκ τῶν σταλνέντων πρὸς δημοσίευσιν λογοτεχνημάτων ἐνεκρίθησαν καὶ θά δημοσιευθῶν μετ' ἐν τῇ σειράν των τὰ ἑξῆς:

ΠΕΖΑ

Ἀνδρέα Περατινοῦ. — «Ἡ κόρη τοῦ Οὐράνη» (Ἰαπωνικὴ παράδοσις). (Στίχοι 209).

Ν. Δ. Κουτσουπόπουλου. — «Θρησκευτικαὶ ἱστορίαι τῶν Ἀράβων»: «Τὰ γενεθλίου τοῦ Μωάμεθ» (στίχοι 28). «Τὰ γενεθλίου τοῦ Σαΐδ» (στίχοι 30). «Τὸ Μάρμαλ» (στίχοι 50). «Ἡ κηδεὶν» (στίχοι 70).

Ν. Κρανιωτάκη. — «Ἡ ἀγάπη μου» (στίχοι 106).

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Γ. Δ. Δουλακῆ. — «Τὸ χωριό» (στίχοι 32). Ἀγγ. — «Σεβρεῖς» (στίχοι 11).

Δημ. Δουλακῆ. — «Σ' εἶδα νὰ κλαῖς» (στίχοι 19). Ἀθανάσιου. — «Σ' εἶδα Θεὸν» (στίχοι 27).

Ἐκ τῶν σταλνέντων πρὸς δημοσίευσιν Ἀνεκδότων ἐνεκρίθησαν καὶ θά δημοσιευθῶν μετ' ἐν τῇ σειράν των τὰ ἑξῆς:

Θ. Σκενδριάδου. — «Παράδοξις ἔστι διασφίση μουσικῶν» (στίχοι 43). «Ἀνέκδοτον ἑρμῶν τοῦ Β'» (στίχοι 33).

Ἀνδρ. Περατινοῦ. — «Ἐξ ἀνέκδοτα» (στίχοι ἐν δὲ 70).

Γω. Κ. Λαζαράτου. — «Ἐπιστολὸς καὶ κούρε» (στίχοι 40).

Σοφίας Κονιδάκη. — «Ὁ Φιλόσοφος» (στίχοι 40). Α. Ζαφειροπούλου. — «Καὶ τὸ κορὸς» (στίχοι 14).

Τ. Α. Κωνσταντίνου. — «Κτηνοτρόφος καὶ κτηνίατρος» (στίχοι 12). «Κρίσεις χωρικοῦ περὶ τηλεγράφου» (στίχοι 12).

Δικαιώματα προτιμήσεως, ἂν οἱ ἀποστείλονται αὐτὰ ἐπιθυμοῦν νὰ δημοσιευθῶν ἀμέσως, ἔσονται 5 κατὰ στίχον.

Ἐκ τῶν σταλνέντων αἰνιγμάτων, γρίφων, προβλημάτων, παιγνίων κτλ. ἐνεκρίθησαν καὶ θά δημοσιευθῶν: Τὸν κ. κ. Ν. Παμπούνη (ἐν), Δόξ La Rose (ἐν) καὶ Ἀννης Χ. Δε Λατίνας (ἐν).

Δικαιώματα προτιμήσεως, ἑκάστου διαγωνισμοῦ δρομῶν 1.

Τὸ μεγαλύτερον δωρεῖμα δι' ἐν εὐκαίρως ἀνδρῶν εἶναι νὰ ἔχη οὐχὶ ὅσον γυναικῶν εἶναι: δυνάμει. Duryu (Νίκας Οὐκόνου)

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΑΪΟΥ

Κατασκευάζονται ὅλων τῶν εἰδῶν καλλιτεχνικὰ εἰκόνες (cliches) δι' ἐφημερίδας, περιοδικὰ, ἐπισημονικὰ, βιβλία παντὸς εἴδους καὶ ἐν γένει δι' εἰκονογραφημένας ἐργασίας.

Ἀθήναι, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 55Α

Πλατεία Καλαμώτου. — (Γωνία οἰκίας).

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΛΑΪΣ Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ

4

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — Ὁ Γλαῦκος νεαρὸς ἱεροκρίτης ἐκ Αἰθίης ἀγαπᾷ τὴν ὁραμένην Ἰάνθη. Ὁ θεὸς ὁμοῦ παῖρ τῆς κόρης, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος Θεαγῆς, αἰσθάνομενος πρὸς αὐτὴν αἰσθητικὴν ἐκείνην τῆς ἀληθῆς στοργῆς, θέλει ὡς δοῖν δι: Τότε μόνον θά νυμφευθῇ ὁ Γλαῦκος τὴν Ἰάνθησαν νικήσας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Κορίνθου, ἐν τῇ σφαιρῇ καὶ ἀναδείξῃ ἵος τῆς. Ὁ Γλαῦκος ἀναγορεῖ διὰ τὴν Κορίνθον καὶ κατ' ὁδὸν γνωρίζεται μετ' Ἀκάνθου, ὁ ὁποῖος ἀπειραγμένος εἰς τὸν ἔρωτα καὶ εἰς τὸν βίον, τὸν ἀναλαμβάνει ἀπὸ τὰς ὁδηγίας του καὶ τὸν φιλοφρονεῖ εἰς τὸν οἶκόν του. Ἐκεῖ τὸν λέγει πῶς πρέπει νὰ πορευθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν Λαΐδα, ἡ ὅποια μαγεύει ὅλους τοὺς ἀπειραγμένους αὐτῇ.

(Ἡ συνέχισις)

— Τὸ πιστεύεις; — Πρέπει νὰ γίνῃ. Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ, ἔχομεν καρὸν. Θὰ σκεφθῶμεν καλὰ καὶ θὰ λαβόμεν τὰ μέτρα μας. Τώρα δὲ μεταδίδωμεν εἰς τὴν τράπεζαν, διότι ἡ οὐχὺς μου Λαΐδα ἔρχεται νὰ μὲς καλῇ.

Περὶ τὴν δύναν τοῦ ἡλίου δ' Ἀκάνθος ὁδήγησε τὸν Γλαῦκον εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς περιπάτους τῆς. — Ὁ, ἰδοὺ παρθεῖσος θαυμάσιος! ἀνέκραξεν ὁ Γλαῦκος βλέπων ἕνα κῆπον πάγκαιλον. Φαντάζομαι πόσον εὐτυχῆσαι δύναται νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν πᾶν καὶ τὸν οἶκόν καὶ τὰ ἀνθερίθι φυλλώματα.

— Πόσον πλυνάσαι νεανία! Ἐδὲ ἀκριβὲς ἐμφανίζεται μὲν πόνος καὶ ἡ συμφορὰ.

— Διὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἀφροδίτης! Τί λέγεις Ἀκάνθες;

— Εἶνε ὁ κῆπος τῆς Λαΐδος.

— Ὁ θεός.

— Τὰ ἀκαίρια ταῦτα ἀνθὴ καὶ οἱ χυμοὶ καὶ οἱ καρποὶ καὶ ἡ πλοῦσις ἐλαστικὴς ὀφθαλμοῦ καὶ τὰ δάκρυα πολλὰν ἀνθρώπων. Μὲ δάκρυα, Γλαῦκε, ἀπλησίστημον ἔραστον ἔχουν ποτισθῇ οἱ κῆποι τῆς Λαΐδος.

— Ὁ Κόρινθος, διατὶ λοιπὸν τὴν ἐγέννη

ἐπὶ τοῦ βάθρου ὀγκώδεις μάρμαρον, ἄρτι ἀποσπασθέν ἀπὸ τὰς ἀγκυλὰς τῆς Πεντέλης.

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον ὄγκον ἐνεφύλασε τὸ μέγα δυνεὶν τοῦ Σκόπας, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐμελλε νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἀγάλμα τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὴν δόξαν του.

Περὶ τὴν ἐσπέραν, παρέλασε τὴν κόρην καὶ τὴν ὠδήγησεν εἰς ἕνα οἶκον μαρμαροτέκτον, μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανον οἰκὸδόμημα.

— Εἶνε νὰς; ἠρώτησεν ἡ κόρη.

— Προχώρει καὶ θὰ εἶδῃς.

✽

Ἄς εἰσελθῶμεν ἡμεῖς προηγουμένως εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο, τὸ ὅποιον δὲν ἦτο νὰς, ἀλλ' ἴσως κατεῖχε περισσώτερον. Ὁ οἶκος τῆς Ἀσπασίας.

Ἡ διάσημος ἑταῖρα, ἡ μεγάλη οὐνερος τοῦ Περικλέους, εὐρίσκατο ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ τῆς, ἐνῷ περὶ αὐτὴν ἐκάθηντο οἱ συνήθεις ἐπισκεπταί, τῆς, οἱ σοφώτεροι δηλαδὴ ἄνδρες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἐποχῆς τῶν.

Ἡ Περικλῆς εἶχεν ἦδη ἀποβάνει.

Ἡ Ἀσπασία μετὰ καιρὸν συνεζεύχθη ἐκ νέου καὶ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τὴν συναντῶμεν, οὐνερος τοῦ βίου τῆς εἶνε ὁ Λυσικλῆς, δημαγωγός, ὁ ὅποιος δὲν διέφυγε τὴν σάτυραν τοῦ Ἀριστοφάνους.

Εὐρίσκατο ἦδη παρὰ τὴν δύσιν τῆς ἡ μεγάλης Ἀσπασίας, ἀλλ' ἡ δύσις αὐτὴ ἦτο φωτεινὴ, ὅσον καὶ ἡ ἀνατολὴ τῆς. Τὸ πνεῦμα τῆς διατῆρε τὴν ἀκμήν του καὶ οἱ φίλοι τῆς δὲν εἶχαν ἀλλάξει.

Τὰ ἀνάκλινα τριγύρω τῆς ἦσαν πλήρη σοφῶν καὶ ἡ αἰθούσα τοῦ οἴκου τῆς ἦτο, ὡς πάντοτε, σχολή, ἐνῷ ἐτεγουργεῖτο ὁ λόγος καὶ ἐσφυρηλατεῖτο ἡ ἰδέα. Ἐπειδὴ ὁμιῶς τὸ σὺνθετος καὶ τὸν συζητήσαντων ἦτο τὸ περὶ Κάλλους καὶ Φυλῆς, οἱ Ἀθηναῖοι ὠνόμαζαν τὸν οἶκον τῆς Ἀσπασίας «Ἀκαδημίαν τοῦ Ἐρωτος».

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, μεταξὺ τῶν φίλων τῆς, εὐρίσκοντο εἰς τὸν οἶκον ὁ εὐγενὴς Πλάτων, φέρων, ὡς πάντοτε, πολυτίμον χιτῶνα καὶ πέδιλα πολυτελῆ, ὁ Ἀντισθένης, ὁ Ξενοφάνης καὶ ἄλλοι φιλόσοφοι. Εἰς μίαν γωνίαν ἐπὶ ταπεινῷ σκίμπος ἐκάθηντο εἰς ὁμορφος γενεοφόρος. Μὴ οὐκ φαίνεται παραμένον, διὰ τοῦτο ἔχον στραφῆναι πρὸς τὸ μέρος τοῦ ταπεινοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐσκέψαι ἀνοίξαι τὰ χεῖλη του, προσπαθεῖν νὰ ροφήσουν τοὺς λόγους του.

Ἀπὸ τὴν γωνίαν ἐκείνην ἐκπέμπεται περισσώτερον φῶς ἢ ἀπὸ τὰς χρυσὰς λυχνίας τῆς αἰθούσης.

Ὁ δὲμορφος καὶ ταπεινὸς ἀνθρώπος ἦτο ὁ μέγας Σωκράτης.

Συνωμιλοῦν ἀκριβῶς διὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Σκόπας.

Ὁ Ἀντισθένης εἶχε συναντήσει ἀπὸ τῆς προηγούμενης τὸν γλύπτην καὶ ἐμαθε παρ' αὐτοῦ πῶς ἀνεκάλυψε τὸν θησαυρὸν τῆς Αἰγίνης.

Ἐπανελάμβανε δὲ εἰς τοὺς ἀκροατὰς τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ Σκόπας καὶ τὰς ἐλπίδας, μὲ τὰς ἐποικίαις ἡτένιζεν ἦδη πρὸς τὴν δόξαν.

Ἡμεῖς νὰ ἐβλέπα τὴν μικρὰν αὐτὴν καλλονήν, εἶπεν ἡ Ἀσπασία.

Τὸ ἐμάνευσεν, ἠκούσθη μία φωνὴ ἀνδρὸς εἰσερχομένου.

Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Σκόπας.

— Καὶ διατὶ δὲν τὴν ἔφερες; ἠρώτησεν ἡ Ἀσπασία.

— Εὐρίσκαται εἰς τὸν προθάλαμον, ἀπήντησεν ὁ Σκόπας, καὶ περιμένει τὴν ἀδειάν σου διὰ νὰ εἰσελθῇ.

— Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ περιμένῃ. Ὁδήγησέ την, φίλε μου, ἄμεσως.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ Σκόπας ἐπανήλθε συνοδεύων τὴν Λαΐδα.

Οἱ θεαταὶ ῥοδωνήσαν κάποιαν τύφλωσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τοῦ φῶς τῆς καλλονῆς τῆς καὶ κάποιον ῥίγος διέτρεξε τὰ μέλη των.

— Σκόπας, ἐκράυαζον ἡ Ἀσπασία, ἔγινες μέγας. Μὰ τοῦτο πρότυπον ἡ ἰδική σου Ἀφροδίτη θὰ ὑπερβῇ τὸ κάλλος τῆς Θεᾶς.

Ἡ Λαΐδα ἐπλησίασε χωρὶς νὰ ταραχθῇ εἰς τὸ ἀνακλιντρον τῆς Ἀσπασίας, ἡ ὅποια τῆς εἶπεν τοὺς βραχίονας.

— Κυρία μου, εἶπεν ἡ κόρη μετὰ θάρρους συγχρόνως καὶ σεβασμοῦ, συγχωρεσάτε με δι' ἐτι θὰ εἶπον, ἀλλὰ πικαίε ὁ καλὸς μου προστατὴς καὶ ἐγὼ. Εὐρίσκαται ἐδῶ, χωρὶς νὰ γνωρίζω ποῦ εὐρίσκαται.

Οἱ παριστάμενοι, γοητευμένοι ἐκ τῆς φωνῆς τῆς, ἔμειναν βοῶντες.

Μόνῃ τῇ Ἀσπασίᾳ ἀπήντησεν:

— Ὅσκιος, φράτα μου, ἐλέπεις τριγύρω σου νὰ γίνονται λάθη, μὴ παρεγγίγῃς. Τὸ κάλλος σου, ἄλλοι τοὺς δυναμένους νὰ τὸ θυμωρῶν. Ὁ καλὸς μας Σκόπας εἶνε εὐτυχὴς διὰ τὸν θησαυρὸν του καὶ δὲν ἐσκέψθη νὰ σοὶ εἶπῃ περισσώτερα.

— Τὴν φορὰν αὐτὴν, ἀπήντησεν ὁ Σκόπας, τὸ ἔκαμα ἐπιτήδεος. Ἡμεῖς νὰ δημιουργήσω μίαν ἐκπληξὴν εἰς τὴν Λαΐδα καὶ τὴν ὠδήγησα ἐδῶ, χωρὶς νὰ τῆς ἐξηγήσω τίποτε.

— Εἰς τὴν εἰσοδὸν, προσέθηκεν ἡ κόρη, τὸν ἠρώτησα ἂν ὁ οἶκος, οὗτος ἦτο νὰς.

— Καὶ τώρα βλέπετε ἐτι εἶνε.

— Ἀσπασία, διέκοψε μετὰ τῆς συνήθους τοῦ λεπτότητος ὁ Πλάτων, μὴ προχωρήσῃς.

— Διατὶ;

— Ἐγὼ μίαν περιέριζαν.

— Ὅλοι ἐστράφησαν πρὸς αὐτὸν.

— Νὰ μὴ ἐξηγήσῃμεν εἰς τὴν μικρὰν μας ξένην ποῦ εὐρίσκαται, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀφίσωμεν νὰ ἐνοήσῃ μόνῃ τῆς.

Ἡ Λαΐδα ἐμειδίασε.

— Θέλετε, εἶπε, νὰ μούσπε, ἂν ἦμαι ἱκανὴ νὰ μείνω μαζὶ σας. Περιμένετε ἀπὸ τὴν ἀπάντησίν μου νὰ πεσθῇτε, ἂν δύναμαι νὰ ἐνοήσω τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὅποιους δὲν γνωρίζω.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς, φράτα Λαΐδα, ἀπήντησεν ὁ Πλάτων. Θέλω νὰ ἴδω ποῖαν ἐντύπωσιν προσεβεῖ ἔκαστος ἐξ ἡμῶν εἰς μίαν φράσιν ξένην, ὅπως σὺ.

— Εἰπέτε καλλιτέρα, θέλετε νὰ δοκιμάσετε τὴν νοημοσύνην μου.

— Ὅλοι μεσιδωντες ἐπερίμεναν νὰ προχωρήσῃ ἡ Λαΐδα.

Τὸ πνεῦμα τῆς Λαΐδας ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ τὴν στιγμήν ἐκείνην, καὶ ὅλοι ἐπερίμεναν περιέργως τὴν ἀπάντησιν τῆς.

Χωρὶς νὰ διστάσῃ καὶ νὰ σκεφθῇ πολὺ ἡ κόρη, ἀπὸ ἐρριψε ταχὺ βλέμμα τριγύρω τῆς, εἶπεν:

— Ἄν εὐρίσκωμιν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ δέκα τοῦλάχιστον ἡμερῶν, θὰ ἐγνώριζα καὶ τὸ ὄνομα σου, δέσποινα. Θὰ ἐμνήσθην, ἐτι ὑπάρχει ἐδῶ μία ὑπερόχος μορφή, διαφέρουσα τῶν συνήθων γυναικῶν καὶ μόλις σὲ ἀντικρίζω θὰ ἐβλεπα, ἐτι δὲν δύναται νὰ εἶνε ἄλλη ἀπὸ σέ. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀκτινοβολοῦν καὶ προδίδουν τὸ πνευμάτιόν σου τὴν ὑπερόχην. Ἀλλὰ πῶς ν' ἀμφιβάλλω, ἐτι εὐρίσκαται ἐνῷπιον μίαν μεγάλην δεσποίνην, ἀπὸ δὲ βλέπω τριγύρω τῆς ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀναμφιβόλως εἶνε σοφοί.

— Καὶ πλούσιοι, διέκοψεν ὁ Ἀντισθένης.

Ἡ Λαΐδα ἐπρόσεξε τὸ πλούτιον ἐνδυμα τοῦ Πλάτωνος.

— Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν διὰ τὸν οἶκον τοῦτον, διότι συνήθως οἱ σοφώτεροι δὲν εἶνε καὶ οἱ πλουσιώτεροι.

— Καὶ ποῖον εὐρίσκατε σοφώτερον μεταξὺ ἡμῶν; ἠρώτησεν ὁ Πλάτων.

— Τὸν ἐλιγνότερον πλούσιον.

— Ἀληθῆ;

— Ἡ Λαΐδα μὲν ἐπὶ χαρὶ μεσιδίαμα ἔδειξε τὸν Σωκράτην, ὅστις εἶχεν ἀποσυρθῇ, κρυμμένος σχεδὸν εἰς τὴν γωνίαν του.

— Ὅλοι ἀνεβόησαν ἀμέσως καὶ ἐπαδοκίμασαν ἐνθουσιῶδως τὴν δευτέρωσαν τῆς κόρης. Ἀλλ' ὅλοι συγχρόνως ἐπερίμεναν νὰ ἀκούσων τι θὰ εἶπῃ ὁ Σωκράτης.

— Μοῦ ἔδωκες, κόρη, ἕνα στέφανον, ἐνῷ θὰ ἐπρόκειτο νὰ φιλήμην ἀπὸ τὰς θροσφὰς σου πατεῖδας. Ἀλλ' ἐδῶ ἡμεῖς δὲν δεχόμεθα εὐκόλως τὰς γνώμας τῶν ἄλλων πρὶν τὰς συζητήσωμεν. Σ' ἐξορκίζω λοιπὸν εἰς τὴν νεότητά σου, εἰπέ μας, τί σ' ἔκαμε νὰ σχηματίσῃς γνώμην τόσο καλὴν περὶ ἀνθρώπου τόσο ἀρχαίου.

— Μ' ἐρωτῆσατε ποῖον θεωρῶ σοφὸν καὶ ἐγὼ ὡραῖον, καὶ ἐγὼ ἐξέφερα τὴν κρίσιν μου ἀπὸ μίαν παρατήρησιν.

— Αὐτὴν εἶμαι περίεργος ν' ἀκούω, εἶπεν ὁ Σωκράτης.

Ἐσκέψθη, ἐτι οἱ σοφοὶ προσέχον περισσώτερον εἰς τοὺς ἄλλους παρὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν τους, καὶ εἶδα ἐτι ὁ καλὸς οὗτος γέρον μ' ἐπρόσεξεν περισσώτερον ἢ ἄνθρωπον, ἐνῷ εἶνε ἐνδεδωμένος πανυχρότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τοῦτο δεκνύει, ἐτι δὲν ἐπιμεινέται τὸ ἐνδομὰ του, σὺν τὴν σκέψιν του.

— Ὁ Πλάτων τὴν διέκοψε:

— Διὰ νὰ διακρίνῃ, εἶπε, κάνεις τὸν σοφόν, πῆπει νὰ εἶνε ἄξιος εἰς τοῦτο, ἴσως δὲ νὰ εἶνε καὶ αὐτὸς ἐμῶς του. Μὰ τοὺς λόγους σου δεκνύει, ἐτι ἔχεις πνεῦμα. Τοῦτο ὁμιῶς δὲν σ' ἐμποδίζει νὰ φέρῃς καὶ ἐνδομὰ, τὸ ὅποιον ἔχεις εἰς τὰς πτυχὰς του τὴν χάριν ἀγάλλματος Θεᾶς. Θέλω λοιπὸν νὰ εἶπω, ἐτι ἡ πενυχρότης δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ πιστοποίησιν τὴν σοφίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

Ὑποκατάστημα ἐν Ἡρακλείῳ
Πώληρος λαχειοφόρων δημολῶν μὲ μνηνίας ὁδοὺς καὶ μετρητοὺς.

Ἀσφάλεια κατὰ τὸ ἀρίστον.
Ἀντιπροσωπεῖα διαφόρων ἐξαμηνίων λαχειῶν Οὐγγαρίας, Σάμρου (Ἀγίου Νικολάου), Νοσοκομείου Χανίων κτλ.

ΠΡΟΕΣΦΟΡΑΙΣ ΜΙΣΘΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΟΛΟΓΩΝ

Δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσεσι δημολῶν.
Προεσφορίαις συναλλαγμάτων.

Εἰσπραταὶ γραμματίων καὶ φορητικῶν εἰς συμφερωτάτους ὁδοὺς.

Καὶ πᾶσα ἄλλη τραπεζικὴ ἐργασία.

ΕΤΟΣ 1909

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΕΤΟΣ 1909

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

4 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ 4 ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ

ΚΕΡΑΗ

900,000 ΔΡΑΧΜ.

1 ΔΡΑΧΜΗ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ

ΔΙΑ 1 ΕΚ ΤΩΝ 4 ΚΑΗΡΩΣΕΩΝ

4	Μεγάλα κέρδη ἐξ	100,000		ἐκ	400,000	Δραχμῶν
4	Κέρδη		ἐξ	25,000		ἐξ 100,000
4	Κέρδη		ἐκ	10,000		ἐκ 40,000
12	Κέρδη		ἐκ	5,000		ἐξ 60,000
20	Κέρδη		ἐκ	1,000		ἐξ 20,000
1644	Κέρδη		ἐξ	100		ἐξ 164,400
2312	Κέρδη		ἐκ	50		ἐξ 115,600
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν				900,000	

Ἡ πώλησις κλήρων γίνεται τῇ 26 Ἀπριλίῳ (9 Μαΐου 1909), ἡ δευτέρα τῇ 28 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου 1909), ἡ τρίτη τῇ 25 Ὀκτωβρίου (7 Νοεμβρίου 1909) καὶ ἡ τετάρτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1909 (13 Ἰανουαρίου 1910). — ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς τὰς δημοφιλῆς καὶ λοιπὰς δημοφιλῆς ἀρχαῖας εἰς τὰς Τραπεζίας, εἰς τοὺς σταθμοὺς καὶ στασιόχους τῶν αὐτοδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μοναστηρίων καὶ τὰς πρυτανείας τῶν ἐρημιῶν πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΕΡΑΣ ἑκάστον, ἰσχύον διὰ τὰς ἐποχὰς κλήρωσις, καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἑκάστον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κλήρωσεων — διὰ τῶν πληρωμάτων ἡ ἐτήσιον γραμματίων ἀπευθυνόντων εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Λογίου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τὸν Ἐκπαιδευτικόν, εἰς Ἀθήνας.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15/28 Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ Διευθυνὸν Τηρηματῶν Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Εἰς τοὺς ἀγοράστους ἀπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Λογίου ἐν Ἀθήναις τὰς τοὐλάχιστον τετραδράκμια γραμμάτια δίδεται δωρεάν ἡ ἑκατονταία ποσὶς ἀποδοχῆς ἀπὸ τοῦ Λογίου εἰς μίαν ὥρην.

OSCAR WILDE

(Ὁ ἀρχαῖος τοῦ «The Picture of Dorian Gray» τοῦ μεγάλου ποιητοῦ συγκρίνεται ἀπὸ μία σειρά ἐπιγραμμάτων ποῦ χαρακτηρίζουν ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἀπορῶν του καὶ μοῖαν οὐκ ἀλλόκοτον, φωτεινὸν περιῶδον ἀπὸ πλούσια μαγιστρία.)

Ἐνας καλλιτέχνης εἶνε δημιουργὸς ὡραίων πραγμάτων.

Τὸ ν' ἀποκαλύπτῃται ἡ Τέχνη καθύστερον τὸν καλλιτέχνην, αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς Τέχνης.

Κριτικὸς εἶνε ἐκείνος ποῦ μ' ἔμεινε νὰ ἐξηγήσῃ μετ' ἄλλον τρόπον ἢ μετὰ μίαν τὴν ἐντύπωσιν ποῦ τὸν ἀφῆσαν ὡραῖα πράγματα.

Ἡ αὐτοβιογραφία εἶνε συγχρόνως ἡ ὁμηλοῦσα καὶ ἡ ταπεινότερα τὸν μορφῶν τῆς κριτικῆς.

Ἐκείνοι ποῦ βρίσκουν ἀσχημὲς τάσεις σὲ ὡραῖα πράγματα εἶνε διεσφωμένοι, χωρὶς νὰ εἶνε γοητευτικοί. Καὶ αὐτοὶ εἶνε ἐνὰ σφάλμα.

Ἐκείνοι ποῦ βρίσκουν ὡραῖες τάσεις ὅσα ὡραῖα πράγματα εἶνε ἀνεπτυγμένοι. Μένει σ' αὐτοὺς ἡ ἐλπίδα.

Μονάγ' αὖ γὰρ τοὺς ἐκλεκτοὺς τὰ ὡραῖα πράγματα σημαίνουν ἀπλῶς τὴν Ὁραυότητα.

Ἐνα βιβλίον δὲν εἶνε ἡθικὸ ἢ ἀνῆθικον. Εἶνε καλοκαρμικὸν ἢ κακοκαρμικόν. Τίποτε ἄλλο.

Ἡ ἀποστολή τοῦ XIX αἰῶνος πρὸς τὸν Ρωμαντισμὸν εἶνε ἰδιαίτη μὲ τὴν λύσιν τοῦ Κάλυμνου ποῦ δὲν βλέπει τὸν ὄμιον μὲς σ' ὅταν καθρέφτη.

Ἡ ἡθικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου σχηματίζεται ἐνὰ μέρος τοῦ θάνατος τοῦ καλλιτέχνη, ἀλλὰ ἡ ἡθικὴ τῆς τέχνης συνίσταται σ' τὴν τελείᾳ χρήσιν ἀπὸ τοῦ μέσου.

Ὁ καλλιτέχνης δὲν ποθεῖ ν' ἀποδείξῃ ἐτι τίς.

Καὶ τ' ἀληθινὰ ἀκόμα πράγματα ἔχουν ἀνάγκη ἀποδείξεως.

Ὁ καλλιτέχνης ποτε δὲν πέφτει σὲ ἀμνηστία. Ἐρεῖ νὰ ἐκφράσῃ καθεὶν πράγμα.

Γιὰ τὸν καλλιτέχνην, ἡ σκέψις καὶ ἡ γλῶσσα εἶνε τὰ ὄργανα μίαν τέχνης.

Ἡ κακία καὶ ἡ ἀρετὴ εἶνε τὰ ἴδια. Ὑπὸ τὴν ἐσπέρην τῆς μορφῆς, ὁ τύπος ὅλων τῶν τεχνῶν εἶνε ἡ μουσική.

Ὑπὸ τὴν ἐσπέρην τῆς αἰσθητικότητος, εἶνε τὸ ἐπαγγέλιμα τοῦ κομποῦ.

Καθεὶν τέχνη εἶνε συγχρόνως ἐπιφάνεια καὶ σφάλμα.

Ἐκείνοι ποῦ φάχνουν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τρέχουν μεγάλους κινδύνους.

Καθὼς καὶ ἐκείνοι ποῦ ἐπιχειροῦν νὰ εἰσδύσων σ' ὅσα συμβόλων.

Ἡ ἀρετὴ, καὶ ὅχι ἡ ζωὴ, εἶνε ἐκεῖνο ποῦ ἡ Τέχνη πρῶτιστι ἀντανακλᾷ.

Ἡ δημιουργία γιὰ ἕνα ἔργο τέχνης ἀποδεικνύει ὅτι αὐτὸ τὸ ἔργον εἶνε νέον, πολυπλοκόν καὶ βιώσιμον.

Καὶ ὅταν οἱ κριτικοὶ διαφωνοῦν, ὁ καλλιτέχνης βρίσκεται σὲ ἀμονία μὲ τὸν ἑαυτό του.

Μποροῦμε νὰ συγχωρήσωμεν σ' ἕνα ἄνθρωπον ὅτι ἔκαμε ἕνα πᾶγμα ὡφέλιμον, ἐπ' ὅσον δὲν τὸ θυμιάσει. Ἡ μόνη δικαιοσύνη, ἐπὶ ἔκτακται ἕνα πᾶγμα ἀνωφελές, εἶνε νὰ τὸ θυμιάσῃ ἀπείρως.

Ἡ Τέχνη εἶνε ὁλοὺς διόλου ἀνωφελεῖς.

Ναπολέον Α. Λαπαθιώτης

✽

Τώρα, ποῦ πάλι ἡ ἀνοιξὴς ἀρχίζει νὰ γελᾷ, καὶ οἱ κάμποι μας ὁρσοοιοῦν, καὶ ἀστράφτουν ἡ βουσσούλας,

τ' ἀρνὶον ἀπὸ τὸν φράχτην τοῦ σκορπίζῃ τὴν χαρὰ, καὶ ἡ αἶψα πάλι ἀφίπνυνται τρελλαίς μεσ' σταις μωροταῖας,

✽

Τώρα τῆς νύκ

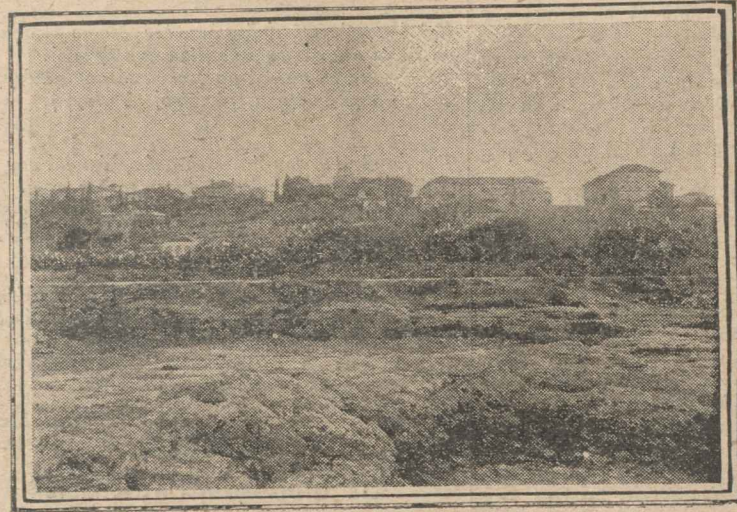
ΕΠΑΡΧΙΑΙ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

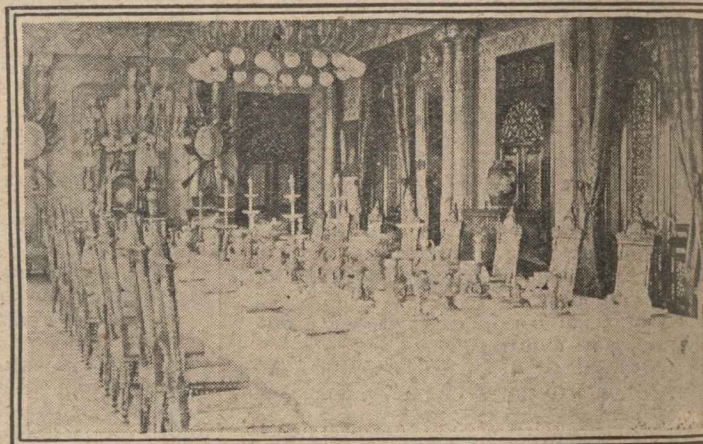
ΧΑΝΙΑ ΚΡΗΤΗΣ.—Εκδρομή τῆς Β' τάξεως Γυμνασίου εἰς Κατοχώρι Κεραμιῶν.
Εἰς τὸ μέσον οἱ καθηγηταὶ Π. Βαλάκης καὶ Ἄνδρ. Κνυθιάκης.
(Ἀποστολ. Γ. Μ. Τσαφαντιάκης)

ΚΑΪΡΟΝ.—Γεωργία Ἀποστολοπούλου (ἑτῶν 3)
(Ἀποστολ. ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐν Καίρῳ βιβλιοπωλείου
«Ἀμάλθεια» κ. Π. Χ. Ἀγγελῆς, πωλητὴς τῶν
«Ἀθην» ἐφημερίδων).

ΑΠΩΨΙΣ ΒΗΡΥΤΟΥ ΣΥΡΙΑΣ
(Φωτογρ. κ. Α. Ἀγγελῆδου ἐν Βηρυτῇ. Ἀποστολ. Κ. Θεολόγοντος ἐν Βόλῳ)

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ.—Ἡ αἴθουσα τῶν Ἀνακτόρων Νιζαμ-Μπαξέ, ἐνθα
ἐδόθη τὸ γεῦμα πρὸς τοὺς βουλευτάς.
(Ἀποστολ. «Ἡχώ Κων/πόλεως»)

ΚΟΡΑΙ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ
(Ἀποστ. Β. Α. Σκλῆς ἐν Σπετσῶν)

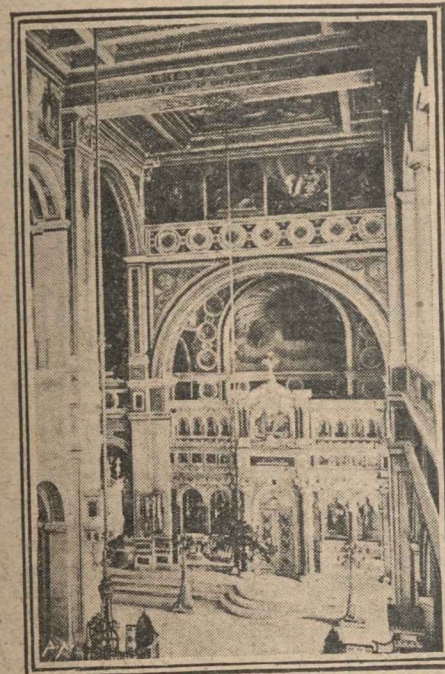

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.—Ὁ υἱὸς Γεώργ. Α. Νίκου
κατὰ τὰς ἀπόκρεω.
(Φωτογρ. Β. Ἀναγνωστοπούλου)

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ.—Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Γεζιδῶν
(φυλῆς Κουδρικῆς) μεταβάς εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν διὰ σπουδᾶς.
(Ἀποστολ. Α. Γ. Ἀδαμῆ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΠΑΤΡΑΙ.—Ἐσωτερικὸν ναοῦ Παντανάσεως.
(Ἀποστολ. Π. Πανόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν)

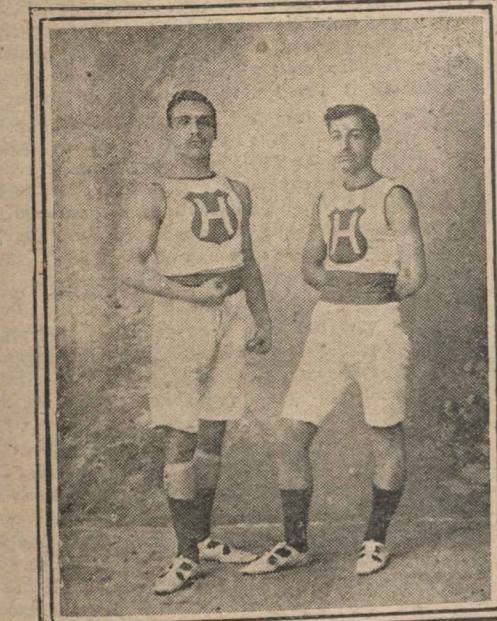
ΜΕΡΣΕΦΟΥΣ.—Ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολή.—Μαθήτριάι Ἑλληνίδες.—Τάξις 1905.
(Ἀποστολ. Μ. Χ. Τσεγκιλιόγλου ἐξ Ἀμμοῦ)

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ.—Μαθηταὶ τοῦ Ζωγραφεῖου καὶ τοῦ Λυχεῖου Χατζη-
χρήστου ὑπὲρ ἐνδεργαιτικοῦ σκοποῦ.
(Ἀποστολ. Κ. Α. Ματάκας)

ΑΙΤΡΑΙΚΟΝ.—Ὁ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
(Φωτογρ. ἑρσσίτ. κ. Ἀγγ. Ν. Λαγκαδά.—Ἰδε σελ. 4)

ΤΑΤΑΟΥΛΑ [Κων/πόλεως].—Ἀθληταὶ τοῦ Συλλόγου
ὁ «Ἡρακλῆς».
(Ἀποστ. Δ. Λαμπαδίτης)

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Ἐκδρομῆς εἰς Στροφάδας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.
(Ἀποστ. Γ. Κ. Ἀντωναρόπουλος ἐκ Φιλιατρῶν)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται μόνον α. διηγήσεις και οι φθάνουσιν ενωστέρα εις τα γραφεία μας. Έκαστη γραμμή εξ εσών αναφέρουν γίμους, αρραβώνας, βαπτίσεις, συγγαρητήρια, αφίξεις και άναχωρήσεις, ως και πών προσωπικών θέμα πληρώνεται πρὸς 10 λεπτά τὸν στίχον. Άλλως ἢ ἀνταπόκρισις δὲν δημοσιεύεται.

ΑΙΓΙΝΑ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πάσι κ. Παν. Πετρίτης μετὰ τῆς ἐριτίμου αὐτοῦ συζύγου κ. Μαρίας Λογοθέτου πρὸς τέλειαν μνημόσυνον εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς.

Κύμα τοῦ Σαρονικοῦ—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνεκροτήθη ἐν ταύθῃ συλλογήτηρον, καθ' ὃ διὰ μακρῶν ὀμιλήσεων ὁ κ. Δημαρχος, τόνισας τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ γλεσκίου.—Παρακαλοῦνται οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν τοποθέτησιν ὀλίγων καθισμάτων ἐπὶ τοῦ λιμενοβραχίονος τοῦ Ἀγ. Νικολάου, πρὸς ἀνευτέραν ἀπόλαυσιν τοῦ μέρους τοῦτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν περπατητῶν καὶ τῶν μετ' ὀλίγων ἀνικνουμένων ἔξων.

Λαγυ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ αὐθαδίᾳ τῆς Ἀναπαύσεως ἐδόθη ἐσπερίς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως μας, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῶν δημοδιδασκαλιστῶν τῆς Ἀγ. σχολῆς τῶν θηλέων. Κατ' αὐτὴν ἔκαστος ἐπιτυχὴ διάλεξιν περὶ φυλανθρωπίας ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως κ. Χαρολάμπης, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἰστοίας ἐδιδάχθησαν κωμικὰ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἀνωτέρου σχολῆς. Ἐν τέλει αὐταὶ μαθήτριαι ἐχόρευσαν τὸν χορὸν τοῦ Ζαλόγγου, ἀποπαύσαντι παταγῶν καὶ παρατεταμένῃ τῇ χειροκροτήματι τῶν θεατῶν.

Χρυσόκουσα Δούκις—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐν ταύθῃ μεταξὺ τῶν ἐμνησθέντων καὶ τῆς Χαροφύλακῆς. Τὸ πρὶν τῶν μηνῶν πρὸς πρὸληψιν ἐνδεχομένως παραχθὼν κληθὲν ἐκ Τραπεζοῦτος ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς ἐξ ἑκατὸν περίπου στρατιωτῶν, ἀντὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, εἰς οὐκ ἄν κατὰστατον περιήγαγε τὴν δημοσίον ἀσφάλειαν. Εἰς τοιοῦτον δὲ βαθμὸν ἐφθάσαν ἡ αὐθαρέσια αὐτοῦ, ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ ἐν ὄργῃ νυκτός.

Ἡχὸ τοῦ Εὐδίνου.—Μετὰ μεγαλοπρεπείας, παρὰ τὸν βροχῶν καὶρόν, διεξήχθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ πανηγύρις τῆς Θεοοικαπέτου. Ἀπὸ τὰ χωρία ὀλίγοι προσκυνῆται ἦλθον.—Ἐνητολογηθὴ προχθὲς εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτρίπλοιον «Τρίτων» τοῦ κ. Κουλιούρου.

Ἀδύνη.—Πολιτικὸν μνημόσυνον ἐτελέσθη τὴν 8 Μαρτίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν δολοφονηθέντος πρώτου Ἑλληνος σοσιαλιστοῦ Μ. Ἀντύπα. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν νέων κ.κ. Ν. Καραλᾶ καὶ Γ. Ἀμπατιέλου συνέστη ὁ Σύλλογος Φιλῶνων. Πρόεδρος αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ κ. Ν. Καραλᾶς, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σ. Διδέρης, ταμίας ὁ κ. Ν. Προκίτης καὶ ἐφορος ὁ κ. Φραγκόπουλος.

Viola Odorata—Υπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Νικ. Παναγοπούλου κατηντίσθη τελεσιεῖς ἡ Φιλαρμονικὴ μας, ἥτις παλαιῶς κατὰ Κυριακὴν διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὀμιλήσαντες εἰς τὸν Σύλλογον «Ἀναγνῶν» ὁ κ. Γ. Ἰωάννης Καραμαλινῆς, δικηγόρος, περὶ «Βουλγάρων».

Εραιοτέχνης.—Ὁ Ἑλλ. ὁμιλος Φιλῶνων Ἀλεξανδρείας προσήκοντες ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, οἵτινες θὰ τελεσθῶσι τὸν προσεχὲ Μῆυν.—Ἀπὸ μνησὸς καὶ πλέον μαστίκει τὴν πόλιν μας, καὶ ἰδίως τὴν συνοικίαν Κομελδικ, ἡ νόσος εὐλογία.

Δημ. Μαργαρίτης—Ἡ ἐν Κατῶν ἐκδιδομένη Ἀγ. Ἐφημερίς «Ἀγέλου» ὄργανον τῶν ἐθνικοφρόνων γράφει: «Τὴν ἡγ. τὴν τοῦ προσεχὸς Ἀπριλίου, οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Νεῖλου παροικούντες Ἕλληνας θὰ ἐορτάσωσι μετὰ μεγαλοπρεπείας τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς των Παλιγγενεσίας. Ἀρὰ γὰρ θὰ ἀξιωμαθῶν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐορτάσωμεν τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνεξαρτησίας μας μίαν ἡμέραν».—Ἀγγέλλεται ἐκ Κύπρου ὅτι ἐπηλθὲν αὐτὰς λύσας τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτηματος ὁ ἀναστολῆς πάσης ἐνεργείας ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπ. ἐπιστ. τοῦ Ἀλ. θρόνου καὶ τῆς παρακλήσεως τοῦ Ἀγ. Κυρίου.—Πεντακόντιον ἀρχαιολόγοι καὶ φιλόλογοι ἐβήλουν μέχρι, τοῦδε εἰς τὰ μετὰ σκηνῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου. Ἡ δειψίσις τῶν μελῶν αὐτοῦ θὰ γίνῃ ἐν τῇ Χαλ. Μελοδράματι, τὸν δὲ ἐνερμητῆρον λόγον θὰ ἐκφωνήσῃ ἡ Ἀ. Γ. ὁ Χελδῆς.

ΒΟΛΟΣ.—Ὁ ἀρχιμαντῆρ τῆς Πολυκαρπὸς Ζαχ. ἀπέστειλε ἔγγραφον πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἑμπορικ. Συλλόγου κ. Δ. Κοσμάδουλον, διὰ τοῦ ὅποιον τὸν παρακαλεῖ, ὅπως γίνῃ συσκέψῃ περὶ τῆς καθιέρωσης τῆς Κυριακῆς ἁγίας.—Ὁ Νομάρχης κ. Τσιμπούρακις ἐκέλευσε τοὺς πρόεδρους τῶν συνταξινῶν, ὅπως συσχεθῶσι περὶ τοῦ καλλιτέρου ἐορτασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς. **Κόκορος**—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀσσεφέντες οἱ

πρόεδροι τῶν Σωματείων ἀπεφάσαν τὴν καθιέρωσιν τῆς Κυριακῆς ἁγίας.—Κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ καλλιτεχνικὴ ἐσπερίς ἐν τῇ ἀθροιστικῇ θεάτρῳ.

Τζῶν Χαλβίτης.—Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν, ὅτι ὁ νεοσυσταθεὶς συλλογος «Ἀλληλοβοήθεια» προσδεῖται περὶ τῆς ὀφειμότητος τοῦ συλλόγου τοῦτο πολλὰς ἐγάρφαμεν ἡ πρόθυμος δὲ συμμετογὴ εἰς αὐτὸν ἐξακούσιν περίπου ἐπαγγελματιῶν καταδεικνύων τὴν σκοπιμότητά καὶ σοβαρότητα τοῦ συλλόγου, ὅς τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα ταχέως θὰ ἴδωμεν.—Ὁ ἐν Ρωσίᾳ διαμένων συμπολίτης μας κ. Χ. Πανατζάκος ἀπέστειλε ρουδέλιον 50 ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου μας. Τὴν ἐπαινήσῃ ταύτην πρᾶξιν τοῦ κ. Πανατζάκου εὐλόγημα νὰ μνησθῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀλλὰχορ τοῦ Ἑσπερικοῦ διαμένοντες συμπολίται μας. **Γ. Γ. Μπελιτσάκος.**

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.—Ἀφίκετο συγγαρητῶν εἰς ὁ κ. Γυμνασιάρχης καὶ ὁ κ. Καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς, οἵτινες ἀπεφάσαν νὰ ἐπιβδῶσιν εἰς τοὺς μαθητὰς ὁμοίωμον ἐνδυμασίαν διὰ τὴν Γυμναστικὴν. **Ρανούνη.**—Τὴν 14ην Μαρτίου ἀφίχθησαν περὶ τοῦδε 100 Ἀμερικανοὶ περιήγηται, οἵτινες ἐξέβραμον εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν Κνωσάν, ὅνα ἴδωσι τὰς ἐκεῖ ἀρχαίους τῆρας, εἰτα δὲ ἐπισκεψήσονται ἐν τῇ πόλει μας Ἀρχαιολογικὸν Μουσέον. Ἀνεχώρησαν τὴν ἐσπερίαν, ἀφ' οὗ ἐφωτογράφησαν διάφορα ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως μας.—Ὁ πρὶν ἡμερῶν ἀποθανὼν ἱατρός Ἀντώνιος Καπτανάκης διὰ διαθήκης κατέλιπε τὴν περιουσίαν του εἰς τὴν σύζυγόν του ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως μετὰ τὸν θάνατόν του, περὶ τῆς ἐπὶ τὸν ὄρον εἰς τὴν Κοινότητα Ἡρακλείου πρὸς ἀνέγερσιν Πτοχοκομείου ἢ Ὀρφανοτροφείου.—Νέα κρούσματα εὐλογίας ἐσημειώθησαν ἐν τῇ πόλει μας. **Κάτων.**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Υπὸ τῶν κ.κ. Π. Π. Βουτερίδου καὶ Μενεᾶ. Σωτηροπούλου θὰ ἐκτίθεται δεκαήμερος φιλόλογ. ἐπιθεώρησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Χρονικά» ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἀπὸ 1 Μαΐου. Τῆς εὐχόμεθα ταχεῖαν πρόδον.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ ἐνταῦθα ἐφημερίς πολιτικῆς, φιλολογικῆ καὶ κοινωνικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡπειρος». Ἐκδότης εἰνε ὁ κ. Γ. Χατζῆς (Πελαγῆς), ὁ γινωστὸς ποιητὴς τῶν «Ριμῶν» καὶ «Δαγυλιθῶν».—Αἱ διαλέξεις εἰς τὸν Μαθητικὸν Σύλλογον «Ἀθῆναι» ἐξακολουθοῦν κατ' ἐκαστὴν Κυριακὴν. Πρὸ ἡμερῶν ὀμιλήσαν οἱ κ.κ. Σ. Παπαῆς, περὶ «Ὁθωνος καὶ Ἀμαλίας», Χριστόδ. Μπογᾶς περὶ «Χριστιανικῆς Ἠθικῆς» καὶ Ἰω. Ρωμαίτης περὶ «Μαθηματικῶν». Τὴν 8 δὲ Μαρτίου καὶ ὁ ὑποφαινόμενος δὲ ἐμνήσθη περὶ τῆς «Καταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας».

Τάσιος Β. Βιδουῆς.—Τὴν παρελθούσαν ἐδομαζα κατέπεσε βροχὴ ραγδαία μετὰ χαλάρξης. Ἐντυχὲς αὐτὴ οὐδεμίαν ζημίαν προέβλεψεν εἰς τὰς στασιμαστέλους. Τούταντιον ὑπὲρβησαν ὀφελίμως εἰς τὰς ἐλαίας καὶ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, τῶν ὁποίων προμνησθῆται ἀφθονος ἡ ἐφετινὴ ἐσοδεία.

Νίκος Δ. Γκοῦντ.—Οἱ κ.κ. Μοσχούλας, Χριστόδουλος, Κοκκίδης καὶ Ἀναστασόπουλος ἀπέστειλαν τὸν πυρῆνα συνδυασμοῦ διὰ τὰς προσεχέας ἐκλογάς. Εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦτον λέγεται ὅτι θὰ προσληφθῶσι καὶ οἱ ἐκ Ζαχαρίας κ.κ. Θ. Σπηλιόπουλος καὶ Λεων. Δαίκοι.

Αἱ Α. Ζ.—**ΚΑΛΑΜΑΙ.**—Τοποθετηθέντων ἐν τῇ Γυμναστηρίῳ μας τῶν ἀπαρτιζήτων ὁργάνων πρὸς ἀσκασιν, ἤρξατο πρὸ ἡμερῶν νὰ λειτουργῇ τοῦτο. Προσέρχονται καὶ ἀσκούνται ἐν αὐτῇ, κατόπιν τῆς ἀδείας τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ, πολλοὶ μαθηταί, ὅν τινες ἀσκούνται καὶ εἰς τὴν ποδοσφαίρσιν. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Γυμναστηρίου ἐπορημνήθησαν ὅπλα πρὸς ἀσκασιν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν σκοπευτήριον.

Μιχαὴλ Χρ. Γιαμπανάς.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐδόθη εἰς τὸν Ἀθροιστικὸν θεάτρῳ καλλιτεχνικὴ ἐσπερίς τῇ συμπαρεῖς εὐγενεστάτων κυρίων καὶ τῇ συνδρομῇ τοῦ μουσικοῦ σώματος τῆς Φιλαρ. ἐταιρείας, καὶ τῶν μουσικοδιδασκάλων Μ. Παργία, Α. Χιουσὺ καὶ Ρ. Βραυδὶ. Διὰ τὸν εἰσπράξων τῆς ἐσπερίδος θὰ σταλῶσιν εἰς τοὺς προσεχέας Πανελληνίους ἀγῶνας οἱ καλλίτεροι παίκται τοῦ Κρίκετ. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐσπερίδος ἦτο ποικίλον. Ἡ μικρὰ ὀρχήστρα τῆς Φιλ. ἐταιρείας ἐπαίξε διάφορα ἔργα τοῦ G. Verdi καὶ ἄλλα ἐκλεκτὰ τεμάχια. Εἰτα ἔκαστος διαλέξιν περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰωσήφ Βέρδη ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Γιωτόπουλος. Τὰ συλλεγμένα ποσά εἰναι ἱκανά.

Νικόλ. Κόλλας—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀσσεφέντες οἱ

ΚΟΖΑΝΗ.—ἤρξατο ἡ λειτουργία τῆς νυκτερινῆς Δαικῆς Σχολῆς, τὴν ὅποιαν ἱδρυσεν ὁ Σύλλογος «Πανδώρα». Ἐνεργάσθησαν ἐν ὅλῃ μαθητὰ 448 πάσης ἡλικίας. Διηγήθη δὲ ἡ Σχολὴ εἰς τέσσαρας τάξεις, εἰς τὰς ὁποίας διδάσκουσιν τρεῖς διδασκαλισταί, τέσσαρες καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου, εἰς ἑμπορος καὶ εἰς δικηγόρος.—Αἱ τελευταῖαι διαλέξεις κατὰ τὰς δύο τελευταίας Κυριακὰς ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς Δος Βασιλικῆς Δουλοῦλῃ (περὶ Μακεδονίας) καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Διάφα (περὶ Ρωμανισμοῦ καὶ Μεγ. Κωνσταντίνου).

ΚΑΡΠΟΝ.—Διηγήθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων δοθεῖσα ἐσπερίς ἐν τῇ παλαιᾷ Ἡλιουπόλει. Σχεδὸν τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων τῆς πόλεως παρευρέθησαν εἰς αὐτήν.—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐδόθη συναυλία πρὸς τιμὴν τοῦ Δουκῆ καὶ τῆς Δουκίσσης τοῦ Κοννὶντ εἰς τὴν ἐνταῦθα Γαλλικὴν Προσέειαν, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ἡ ἐμὰς τοῦ Κου Καραγιαννοπούλου. Ἐφάλησαν 4 ἔργατα Ἑλληνικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ τελευταῖον κατεχειροκροτήθη ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων.

Μιχαῆλ.—Ὁ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ καὶ μέχρι τοῦδε ἁριστὰ ἐκπληρώσαν τὸν προορισμὸν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ μας Σύνδεσμος, ἐκτὸς τῶν ἐδομαζιῶν διαλέξεων τοῦ, ἐσχάτως διοργανώσεως μεγάλῃ διευθῇ Καλλιτεχνικῇ Ἐκθεσὶν Ζωγραφικῆς ἐν ταῖς εὐρείαις αὐθουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου, ἥς συμμετέχον πάντες οἱ ἐν Ἀγύπτῳ ἐγκατεστημένοι καλλιτέχναι καὶ τινες τῶν παρεπιδηνούντων ἔξων καλλιτεχνῶν. Ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων πινάκων διακρινόμενοι οἱ τῶν ἡμετέρων κ.κ. Κ. Παρῆν, Π. Τσιργιώτη, Ε. Θωμοπούλου, Β. Μαγιάσση, Κ. Μαλέα, Χ. Μπουλάτσου καὶ ἄλλων, ἰετικέρας δὲ μνείας εἰναι αἱ εἰς οἱ πλῆρες ἐμνησθέντες πίνακες τῆς καλλιτεχνικοῦ Κας Θαλασῆς-Φλωρ-Καραβῆ.—Ὁ ἐνταῦθα Σύνδεσμος τὸν Ἑκκυριαλὸν Ἰσραηλιτῶν ἔθηκε τὸ παρελθὸν Σάββατον τὴν ἑτησίαν αὐτοῦ ἐορτήν διὰ μεγάλῃς οἰκονομικῆς χοροσπερίδος, καθ' ἣν ἐπαυλῆν ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ ἦτις ἀνέκρουσε κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ χοροῦ τὸν ἑλληνοκὸν ὕμνον. Τὸ θεάτρον εἰς ὃ ἐδόθη ὁ χορὸς ἦτο κακοσμημένον δι' ἑλλ. σημαίων. Ἡ ἐορτὴ διεξήχθη ἐν πλήρει εὐθυμίᾳ, στεφθεῖσα ὑπὸ ἐπιτυχίας.—Ἡ Ἀγρυπτικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσαν νὰ ὑποβδῶσιν ὑπὸ αὐστηρὰν λογοκρισίαν πάσας τὰς ἐν Ἀγύπτῳ ἐκδομένας ἐφημερίδας. **Δουκάς Ν. Χριστοφίδης.**

ΚΑΡ. ΖΑΓΙΑΤ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνηργήθησαν αἱ κοινωνικαὶ ἐκλογαὶ τῆς ἐνταῦθα ἑλλ. ὀρθόδοξου Κοινότητος ἐνὸντιον τοῦ κ. ὑποπροέδρου Τάνας κ. Δαλιμούδου, ἐξελέγη δὲ καὶ πάλιν ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Σ. Στενδερῆ.

Κων. Κουτσόφτης.—Συντόμως ἐνεργεῖται ὁ δαυλιωμὸς τῶν κατοίκων, καθόσον ἐσημειώθησαν δύο θανατοφόρα κρούσματα εὐλογίας.—Ἡ Φιλαρμονικὴ μας ἀτυχῶς θὰ διαλυθῇ ἐλαίφῃ, πόρων καὶ διὰ τὰ πολλὰ τὸν μελὸν αὐτῆς ἀπαχώρησαν. **Γ. Α. Φαρκάνης.**

—Προσεγγίζουσι αἱ ἐστιάσεις τῆς γυμναστικῆς καὶ ὁ γυμναστής κ. Γ. Τσοχαντάρης, ὅστις εἰσήγαγε παρ' ἑμὶν τὴν Σουδτικὴν Γυμναστικὴν, ἐργάσεται συντόμως καὶ ἐπιμελὲς πρὸς τέλειαν κατάρτισιν τῶν μαθητῶν εἰς αὐτήν. **Αντ. Σ. Ἀνθίκοις.**

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Ἡ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐργολάβου κ. Δημ. Μασουρίδου κατασκευαζομένη ἀναγλὴ ὁδὸς Λεβαδείας-Διατόμου, ἥτις προσεχέως θὰ παραδοθῇ εἰς κοινὴν χρῆσιν, μεγάλως θέλει ἐνεργετῆσαι τὴν κοινωνίαν ὁλοκληροῦ τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας καὶ ἰδίως τὸν ἐμπορικὸν κόρον.

ΜΕΙΛΑΡΑ.—Κατόπιν συγκαροτήσεως πανδήμου συλλογήτηριον ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Δ. Σχινᾶ, Δημήτρου, Μ. Σακελλαρίου, καθηγητοῦ, Σ. Στεντομῆ, προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου, Ν. Σκουφί, φαρμακοποιῦ, Ι. Χαλδῶν, δημοτ. συμβούλου, Π. Φιλιπποπούλου, δικηγόρου, Δ. Μιχαηλοῦ, ἱατροῦ, Θρ. Παγκάλου ἱατροῦ, Ν. Βέρδου, δημοτ. συμβούλου, Β. Γεωργακί, πρῶην δημάρχου καὶ Κ. Καστάνη, ἥτις συνέταξε καὶ ἀπέστειλε φέρονμα πρὸς τὴν Βουλὴν, δι' οὗ εὐχεταί, ὅπως αὐτὴ προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν περὶ προστασίας τῆς οἰονομικῆς τοῦ νομοσχεδίων. **Ι. Ν. Γιαννίτης.**

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ.—Τὰ σχολεῖα προπαρασκευάζονται πρὸς μεγαλοπρεπὴ ἐορτασμὸν τῆς ἑβδ. Ἑορτῆς.—Ἡ βροχὴ, ἥτις κατέπεσε τὴν παρελθούσαν ἐδομαζα, ἦτο ὀφελιμωτάτη διὰ τὴν Γεωργίαν.

Π. Γ. Α.—Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 10 μεσοῖντος, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ ποροβολικοῦ Συνταγματάρχης κ. Ζορμπᾶς ἐνηργήσε τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Ὀπλοστασίου καὶ τὸ ἐνταῦθα Παραρτήματος τῆς 2ας Βιζικῆς Ἐφορίας ἑλλικοῦ πολέμου.

Κρατῖνος ὁ Ἐπιδιμνός.—**ΠΥΡΟΣ.**—Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ἐκ πλῆθους τὸν ἐγκριθέντων μικρῶν τροποποιήσεων ἐν τῇ σχεδίᾳ τῆς παρὰ τὸν ἀσθηροδρμ. σταθμὸν Πατρῶν συνοικίας, καταρτίζονται καὶ νέαι τοιαῦται ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ δήμου κ. Ἀντ. Καραμπέτσου.—Ἡ κατασκευὰ χαλᾶς εἰς τὴν περιφέρειαν Καταρχίου τῆς πόλεως μας ἔσχε καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα.

ΠΟΡΤ. ΣΟΥΛΑΝ.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως μας ἤρχισαν μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας νὰ περικυβῶσιν τὴν πόλιν δι' ὠραίων ἀφίδων καὶ σημάτων ἐπὶ τῇ

προσεχεῖ καθόδῳ τῆς Α. Γ. τοῦ Χαλδίου, ὅστις θὰ παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ λιμένος τῆς νέας πόλεως.—Πρώτην φορὰν οἱ ἐνταῦθα ἐμνησθέντες κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡμέρας ἀπολαβάνουσι τοῦ θέλου κηρύγματος, τοῦ ἐφημερίου μας Πανος κ. Ἱεροθέου Καραλᾶ κηρύττοντος τακτικὰ εὐφραδῆς.

Ζέφυρος τῆς Ἑρνεῖας.—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην περὶ τοῦ μεσοῖντιον ἐβόησε εἰς τὴν παραλίαν Ἀλμυρὸν τὸν Ἀτρίπλοιον τῆς Πανελληνίου ἐταιρείας «Θεσσαλία» τὸ ἐκτελὼν τὴν ἀποστολάν, ἐντυχῶς ἀνευ ἀπευκαλίου τινός.—Μεγάλῃ ἀπράξῃ παρατηρεῖται εἰς τὸ ἐμπόριον, ἂν καὶ πλησιάζουν αἱ ἐορταὶ τοῦ Πάσχα.

ΣΥΡΟΣ.—Τὴν παρελθούσαν ἐδομαζα κατέπεσαν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ὑπερκοσινεῖον ἀτρίπλοιον «Πατρίς», ἀπῆλθε δὲ τὸ Σάββατον πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Τὸ ἀτρίπλοιον τοῦτο θὰ ἐρχεται ἐνταῦθα δι' ἀνθρώπων.—Συνέστη καὶ ἐνταῦθα ἡ Παγκλητικὴς Δημοδιδασκαλικὸς Σύνδεσμος ἄμερον τῶν φύλων. Πρόεδρος αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ ἀρχαιότερος τῶν δημοδιδασκάλων μας κ. Ἀντ. Ν. Καμπάνης.—Ἀπεφασίσθη νὰ τοποθετηθῇ Σηματοφορικὴ Στήλη ἐπὶ τῇς νησίος Φανάρη, ἐνθα ὀμιλῇται εἰς τὸν περὶ τῆς νησίος φανός, διὰ νὰ ἀναγγέλλῃ τὴν ἔλευσιν τῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα μας.—Ὁ ἐργατικὸς σύνδεσμος «Ἀλληλοβοήθεια» ἐβήφισε πιστώσιν 1000ρ. αἰτίνας θὰ διατεθῶσι διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς. Ὡσαύτως ὁ κ. Δημαρχος ἔρρωσπλῶς προσέκαλεσαν ἅπαντας τοὺς ἱεροδρῶν τῶν Σωματείων, ἵνα ἀπὸ κοινῶ κανονίσουν τὰ τῆς ἐορτῆς.

Ζέφυρος τοῦ Αἰγαίου.—**ΣΠΑΡΤΗ.**—Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθη ἐνταῦθα δραματικὸς θίασος ἐκδιωχόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γολοῦ καπούλου καὶ ἤρξατο τὸν παραστάσεων τῶν.

Κανελίδου γνωστῆς.—Ἐνερπίζοντες ἀναγγέλλομεν ἐκ τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας ἀπεφασίσθη ἡ ἱδρύσις Γεωργικ. ὁ σταθμοῦ ἐνταῦθα.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.—Ἡ Φιλαρμονικὴ μας λειτουργεῖ τακτικὰ καὶ ἀσχολεῖται καθ' ἑκάστην ἐσπερίαν εἰς τὴν ἐκμνήστων τεμαχίων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποδιδασκάλου κ. Ἀθ. Κουτσάδ. **Π. Γ. Θ.**

—Ἀρσένον εἰνε τὸ μέτρον, ἵνα ὁ Σπ. Ἐπισκοπὸς κ. Μεταξῆς χοροστατήσῃ ἐκ περὶτροπῆς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μας κατὰ τὰς παννυχίδας τῆς ἁγίας Ἐδομαζῆς ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ἁγ. Δημητρίου. Ἀπὸρ ἐπίσης ὁρελίσταται τὸ ὅτι θὰ φιλῶσιν οἱ τρεῖς Στάσεις τοῦ Ἐπιταρίου ὑπὸ χοροῦ παίδων. Εἰς τὸν ἁγ. Δημήτριον ὀμιλήσῃ τὴν Μ. Παρασκευὴν ὁ ἐρημίτης διδάσκαλος κ. Παν. Ἱερ. Κουτσουράκης. Αἱ δὲ Στάσεις τὸ ἐσπέρως θὰ φιλῶσιν ὑπὸ πάλθων, καλλίστα ἐξακονθῶνται ὑπὸ τοῦ καλλιφῶντος ἱεροφύλακτου καὶ τηλεγραφετοῦ κ. Ν. Γιαννακοπούλου, κατ' ἀπομνήσιν τῶν φιλολογούντων εἰς τὸν Πανήγινον Τάρον.

Τερετῆς.—Περαιτέρω προσεχέως ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐν τῇ πόλει μας νοσοκομείου τὸ ὅποιον ἱδρύεται τῇ φροντίᾳ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς μοναχῆς Σης Ἀναστασίας δαεστίως. **Π. Π. Κ.**

ΥΔΡΑ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ εὐφραδῆς ἱεροκροῖς μας κ. Ἀνθρ. Τριανταφύλλου ὀμιλήσαν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ νηφ' «περὶ κακοσχημάτων».—Κάποινα ἀσυνήθης κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὴν νηφὸν μετὰ ἐνεκα τῆς πρὸς ἀναχωρήσιν παρασκευῆς τῶν οπαγγαλειτικῶν πλοίων.

Τὸ Χρ. ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐδόθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα θίασου τὸ νέον ἔργον τοῦ δραματικοῦ Συγγραφέου καὶ ποιητοῦ συμπολίτου μας Περικλέους Λυκουπούλου «Κοινωνία καὶ Σιν» στεφθεῖν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ κοινὸν συναρτὴρ τὸν συγγράφα, καλέσαν αὐτὸν ἐπὶ τ

☆

— Κορινθίαι, τῆς λέγει ὁ ἱερεὺς, περιμένουν καὶ ἄλλοι.

— Αὐγή μου, φεύγεις; ...
Ἐκεῖνη ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ γελά σι-
γὰ χρόνως.

PEARCE

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΕΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΝ ΑΓΑΛΜΑ

ἡ δὲ ψαλμὸν τὸν ἀποστόλου ἡ ἀποστολή: διαβαίνο

ПОКІАІАІ

ΤΟ ΦΙΛΙ

Καυμένο παιδί ! Ὁτιον ὁ Μῆτσος.
Ἐστρεξα καὶ ἐφίλησα τὸ μέτωπον τοῦ νεκροῦ.
Ἐν τῷ τοῦ πατέρα του ἐξεπληρώθη.

ΤΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

✻

11

Μετάφρασις
~ Ελενσις

Κ. Α. Μητρομελέτης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Θεοδοῦ. Καλάμης. — "Όταν ληφθῇ
ἀντίτιμον, στέλλονται τὰ φύλλα.
Ε. Δαυανρόπ. Αἰγίου. — "Όσα περὶ τῶν

— ΜΑΣΑΖ —

Τελεία έπιστημονική θεραπεία ρε-
τισμών, νευραλγιών, στομάχου, δυσκο-
τητος, ρυτιδων κλπ. παρά τη Κα
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΡΑΧΛΙΩΤΟΥ

ΕΠΙΠΛΑ

ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΡΤΑΙΚΑ

ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΗΣΙΑΔΟΣ
Ἀριθμὸς 108

Ὁ ἱατρός κ. Γ. Ἐμμανουήλ, ἐπὶ μακρὴν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζας καὶ ἐν Παρίσις πρὸς θύνας ἰδιωτικὴν κλινικὴν, δέχεται τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὰ νοσήματα τῶν νεφρῶν τῆς κύστεως, τῆς οὐρῆθρας, τοῦ προστάτου καὶ ἐν γένει τοὺς ἐκ Σφυλιδίων καὶ δερματικῶν παθήσεων πάσχοντας.
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀριθ. 18.

ΑΠΟ ΤΑ „ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΓΜΑΤΑ“

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ

Κι' ἐπάνω ἀπὸ τὸν τάφο τους τὸ ἀφροσιμένο κῆμα
 Δοκίμητος ἐν ἁγίῳ νανοῦρισμα γὰ λὲη...

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ "ΕΛΛΑΔΟΣ", 1909

Πωλ· ὕνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας, ἀντὶ δραχμ. 1

== ΤΟ ΔΙΩΝΙΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ==

Ἦσαν ὁ κάμπος πράσινος καὶ δροσοποιισμένος,
 με κρίνα, τριαντάφυλλα, καὶ λουλούδια σπαρμένους,
 ὁ ἥλιος ἔλαμπε ψηλὰ στὰ βάθη τ' οὐρανοῦ,
 φιλόγερα ἔπαιξε γλυκὰ στὴ ράχη τοῦ βουνοῦ,
 Ὅταν σοὺ πρωτοχάρισα, παρθένα, τὴν καρδίαν μου
 πρῶτον τὸ χαμόγελο, τὰ πρῶτα τὰ φιλιὰ μου.

Καὶ τώρα φύσῃς βορῆς καὶ μαύρῃ καταχνιά,
 οὐκ ἔμπον μέσῃ ἔλπει θανάτου σκοτεινιά,
 ὁ ἥλιος κ' αὐτὸς γάθῃ στὰ βάρη τοῦ οὐρανοῦ
 φλογέρα δὲν ἀκούεται στὴ γῆ τοῦ βουνοῦ,
 Κι' ἐπάνω στὰ ἑρπεία, μέσα στὴν ἐξημέρα,

λιγοψυχάει, σβύννεται ἡ δολία μου παρῶτα.
Ἄλσεξάνδρεια Ἰω. Πολυχρόνης

ματὰ τῶν ψηφίζοντων εἰς τὸ 4ον δημοφ. φ.
Ψευδώνυμον ἄνευ γραμματος. εἰς τὰς λύσεις
διαγων. ἡδὲ δημοσιεύεται. Τὸ γραμματόσ.

ΛΔΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 $\frac{1}{4}$ %

Καταθέσεις χρημάτων εντόκως. Εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Ὅ,τι δὴποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδήλατα καὶ αὐτοκίνητά σας θὰ τὸ εὑρητε μόνον εἰς τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. *Βήχου*.

Ἀριθ. 3. Περίδολος Βουλῆς
Ἀριθ. Τηλεφώνου 590.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΛΑΘΩΝ

Η ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΙΣ

Η ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ «ΕΛΛΑΣ», λόγω της έορτης, θα κυκλοφορήσῃ οὐχὶ τὴν πρωτὴν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, ἀλλὰ τὴν νύκτα τοῦ Μεγ. Σαββάτου, τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως.

Τύποις Π. Α. Πετράκου.— Ἀθῆναι